

РЕШЕНИЕ

№ 6793

гр. София, 18.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **5746** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу Ревизионен акт №Р-22221420001722-091-001/20.01.2021 година, изменен с Решение №663/23.04.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, с който са установени задължения по ЗДДС в размер на 339 949,50 лева по ЗДДС/ главница и лихви/.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт. Посочва се още, че същият е издаден при съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока необсъждане на всички събрани в хода на производството доказателства, както и при липсата на мотиви.. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 от АПК се представлява от адвокат Н., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основни моли да бъде уважена. Съображения относно незаконосъобразността на издадения Ревизионен акт развива в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП- [населено място], редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт М. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за

прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвокат Н. и моли да бъде редуцирано.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед №1428/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП Ц. К. Х. е назначена за държавен служител на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място] считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед № 980.1/30.10.2012 година на Директор ТД на НАП- С. Г. М. В. – Н. е преназначена на длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- С. , считано от 01.11.2012 година.

Със Заповед №183/11.01.2017 година на Директор ТД на НАП-С. П. Г. Г. е преназначена на длъжността- Началник отдел“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] ,считано от 16.01.2017 година.

Със Заповед № 3785/25.03.2019 година на Директор ТД на НАП- С. В. Д. Л. е преназначен на длъжността- Старши инспектор по приходите при ТД НАП- [населено място] считано от 01.04.2019 година.

Със Заповед № РД-01-818/10.05.2019 година на Директор ТД на НАП-С. е наредено функциите на компетентен орган по реда на чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 10.05.2019 година да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите, измежду които и В. В. – В. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ и Г. М. В. -Н. на длъжност- Началник сектор.

Със Заповед № 55/08.01.2020 година на Директор ТД на НАП- С. В. В. В. е преназначена от длъжността-Началник сектор“ Ревизии“ в ТД на НАП на длъжността- Началник сектор“ Проверки“ с И.- П. считано от 13.01.2020 година.

Със Заповед № РД-01-80/03.02.2020 година на Директор ТД на НАП- С. на основание чл.11,ал.3 от ЗНАП и чл.7,ал.3 от ДОПК е възложено на Началник на Отдел“ Ревизии“ в ТД на НАП- С. да упражнява правомощията по чл.7,ал.3 от ДОПК считано от 03.02.2020 година.

Със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 година на Директор ТД на НАП- С. е наредено функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите, измежду които и Г. М. В. – Н. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“.

С Решение № 361/09.03.2020 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“ е отменен издадения срещу жалбоподателя Ревизионен акт от В. В. В.- орган, възложил ревизията и П. П. Б.- Д. на длъжност ръководител на ревизията и върнал административната преписка на органа, възложил ревизията за извършване на нова ревизия в 30 дневен срок от връчване на решението.

С Решение № 6/23.03.2020 година П. Г. Г. на длъжност Началник отдел“ Ревизии“ на основание чл.7, ал.3 от ДОПК иззела разглеждането и решаването на административната преписка, свързана с [фирма] от В. В. В. на длъжност- Началник сектор“ Проверки“ при ТД на НАП- С. възложил правомощията по издаване на заповед в хипотезата на чл.113, както и за издаване на Ревизионен акт на Г. М. В. – Н. на длъжност – Началник сектор“ Ревизии“, тъй като е налице преназначаване на В. В. В. на друга длъжност- Началник сектор“ Проверки“ с И.- П..

Със Заповед за възлагане на ревизия от 23.03.2020 година на Г. М.- В.- Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ възложила да бъде извършена ревизия на

[фирма] , определила състава на ревизиращия екип- Ц. К. Х. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и В. Д. Л. на длъжност- Старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения по периоди- ДДС за периода от 01.02.2014 година-31.05.2014 година, 01.03.2016 година-31.03.2016 година, 01.03.2017-31.03.2017 година, 01.04.2015-31.05.2015 година, 01.05.2017-31.05.2017, 01.06.2016-30.06.2016 година, 01.07.2016 -31.01.2017 година, 01.09.2014-31.10.2014, 01.09.2017-30.09.2017, 01.10.2013-31.12.2013, 01.11-2017-30.11.2017, 01.12.2014-31.12.2014, 01.12.2015-31.12.2015, определил срок за завършване на ревизията до три месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 06.04.2020 година.

С нова Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия от 02.07.2020 година органът, възложил ревизията Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията до 06.08.2020 година.

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 06.07.2020 година.

С нова Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия от 05.08.2020 година органът, възложил ревизията Г. М. В. Н. на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ определил нов срок за завършване на ревизията до 04.09.2020 година.

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 01.09.2020 година.

На 13.11.2020 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип – Ц. К. Х. на длъжност- главен инспектор по приходите и В. Д. Л. на длъжност- Старши инспектор по приходите съставили Ревизионен доклад, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 23.11.2020 година.

На 05.01.2020 година дружеството–жалбоподател депозирало писмено възражение срещу съставения Ревизионен доклад, в което подробно изразило несъгласието си с предложението за установяване.

На 20.01.2021 година Г. М. В.- Н. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ и Ц. К. Х. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22221420001722-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

Ревизионният акт е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 02.02.2021 година.

На 15.02.2021 година дружеството- жалбоподател депозирала жалба срещу издадения Ревизионен акт.

Жалбата е постъпила в Дирекция „ ОДОП“ на 18.02.2021 година, а с Решение № 663/23.04.2021 година Директор на Дирекция“ ОДОП“ отменил обжалвания Ревизионен акт в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.10.2013 до 31.12.2013 година, от 01.09.2014 година до 30.09.2014 година, от 01.07.2016 година до 30.09.2016 година, и от 01.01.2017 година до 31.01.2017 година, ведно със съответните лихви, както и в частта на установените задължения за лихви за данъчните периоди от 01.02.2014 година до 31.05.2014 година, от 01.04.2015 година до 31.05.2015 година, от 01.05.2017 година до 31.05.2017 година, изменил

обжалвания ревизионен акт в оспорената част като установения с РА резултат за данъчен период от 01.10.2016 година – ДДС за внасяне в размер на 95 691,96 лева и лихви в размер на 8412,36 лева, определил на ДДС за внасяне в размер на 66 841,88 лева и съответните лихви, установения с РА резултат за данъчен период от 01.11.2016-30.11.2016 година- ДДС за внасяне в размер на 26882,92 лева и лихви в размер на 6789,40 лева определил на ДДС за внасяне в размер на 12620,12 лева и съответните лихви, установения с РА резултат за данъчен период 01.12.2016 година до 31.12.2016 година в размер на 104 163,54 лева и лихви в размер на 20 481,68 лева определил на ДДС за внасяне в размер на 67 442,18 лева и съответните лихви, установените с РА лихви за периода от 01.08.2016 година до 31.08.2016 година в размер на 27397,23 лева, определил на лихви в размер на 941,94 лева, оставил без разглеждане жалбата в останалата част като недопустимо и прекратил производството по жалбата в тази част.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 05.05.2021 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на двете ревизионни производства доказателства.

Назначена е, изслушана и неоспорена от страните съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения различни от сочените в нея.

Обжалваният Ревизионен акт №Р-22221420001722-091-001/20.01.2021 година е нищожен.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионното производство е протекло при съществено нарушение- изначална липса на компетентност у органа, възложил ревизията и у органа- ръководител на ревизията, което обуславя и нищожност на ревизионния акт.

На първо място, преди започване на ревизионното производство/ преди отменителното решение на Директор на Дирекция“ ОДОП“, с което е отменен издаденият срещу жалбоподателя Ревизионен акт от 09.03.2020 година, на 08.01.2020 година, органът възложил ревизията в хода на предходното ревизионно производство- В. В. В. е преназначена на длъжността- Началник сектор“ Проверки“ в ТД на НАП- С. с И.- П., като преди издаване на Заповедта за възлагане на ревизия с Решение № 6/24.03.2020 година Началник отдел „ Ревизии“ иззел преписката от В. В. В. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ на основание чл.7,ал.3 от ДОПК и възложил извършването на ревизията на жалбоподателя на Г. М. В.–Н. на длъжност Началник сектор“ Ревизии“ предвид преназначаването на В. В. В. на длъжността- Началник сектор“ „Проверки“ с И.- П..

Вярно, е че съгласно [чл. 113, ал. 3 ДОПК](#), заповедта за възлагане може да бъде изменяна от органа, възложил ревизията с нова заповед за възлагане, която се връчва на ревизираното лице. Изменението може да засегне всяко от обстоятелствата от съдържанието на [ЗВР](#) по [чл. 113, ал. 1 ДОПК](#), включително и ревизиращите органи по приходите по [чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК](#).

Но в случая изземването е извършено от некомпетентен орган, непритежаващ правомощия да изземва преписката от един орган и да я възлага на друг орган. Това е така, защото съгласно чл.7,ал.3 от ДОПК, определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е изета преписката или въпросът. В чл. 7, ал. 3 от Закона за НАП е предвидено, че правомощията по изземване се упражняват от Изпълнителния директор на НАП и от Териториалния директор, които могат да оправомощават със заповед своите заместници или да определят други служители от агенцията да упражняват техни правомощия. Съотнасянето на последно цитираните две норми с нормата на [чл. 112, ал. 2, т. 1](#) и [чл. 7, ал. 3 от ДОПК](#)), налага преди всичко да се отговори на въпроса, кой в случая е "определеният в закона горестоящ орган". Според [чл. 7, т. 3 и т. 4 от ЗНАП](#), "началник сектор" е горестоящ в йерархията на структурата на НАП орган в сравнение с "главен инспектор по приходите", но това не е достатъчно за да се приеме, че в случая Началник отдел е горестоящ орган по смисъла на [чл. 7, ал. 3 от ДОП по отношение на](#) В. В. В..

На второ място, П. Г. Г.- Началник на отдел "Ревизии", която е изела преписката от В. В. В. не е била компетентна да изземва преписката и да я възлага на друг орган, независимо че по делото е приложена Заповед на Директор ТД на НАП да изпълнява правомощията по чл.7,ал.3 от ДОПК, тъй като приложената Заповед от 03.02.2020 година на Директор ТД на НАП е обща и няма доказателства как самият Директор ТД на НАП е определил П. Г. за служител, който може да упражнява правомощията на орган по чл.7,ал.3 от ДОПК, защото тази заповед е обща и по делото не се съдържат доказателства как и на какъв [принцип същата е определена за орган от реда на чл.7,ал.3 от ДОПК/ още повече, че законът борави за служители, които следва да са определени да изпълняват правомощията на орган, който може да изземва и възлага ревизии на други органи по приходите, а не за органи по приходите въобще.](#)

Вярно, е, че по силата на [чл. 119, ал. 2 от ДОПК](#), ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Очевидно, органът възложил ревизията е част от състава от органите по приходите, който пряко участват при издаването на РА, с който завършва ревизионното производство. Това обстоятелство, явно изключва възможността да се формира извод, че Началник сектор, възложил извършването на ревизионното производство е определеният в закона горестоящ орган по смисъла на [чл. 7, ал. 3 от ДОПК](#) като "определен в закона горестоящ орган" е териториалният директор на компетентната териториална дирекция при условията на [чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК](#), във връзка с [чл. 7, ал. 3 от ДОПК](#). Това е така, защото по силата на [чл. 7, ал. 1, т. 2 от ЗНАП](#), Териториалният директор на компетентната териториална дирекция е йерархично горестоящ, спрямо всички органи по приходите които участват в конкретното ревизионно производство, а по силата на [чл. 112, ал. 2 от ДОПК](#), определяйки органа,

комуто предоставя компетентност да възлага извършването на ревизионни производства, той е функционално горестоящ орган по отношение на същите тези органи по приходите, който участва с конкретно установени правомощия в отделното ревизионно производство. Трайна е съдебната практика на ВАС, че горестоящият орган може да иземе правомощия от един орган по приходите и да ги възложи на друг само при наличието на някоя от визираните в [чл. 7, ал. 3 ДОПК](#) хипотези, като преназначаването от една длъжност на друга в рамките на приходната администрация не попада в понятието "трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения" по смисъла на [чл. 7, ал. 3 ДОПК](#), тъй като лицето не губи качеството си на орган по приходите. Нещо повече дори, промяната в органа, възложил ревизионното производство-В. В. В. е извършена преди да е издадена Заповедта за възлагане на ревизия и замяната е извършена без да са спазени разпоредбите на чл.7,ал.3 от ДОПК още повече, че преназначаването на В. В. В. е извършено в същата ТД на НАП- [населено място], с И.- П. и е налице промяна на длъжността- от Началник сектор "Ревизии" в Началник сектор "Проверки" и същата е продължила да има компетентност на територията на ТД на НАП- [населено място] и изнесеното работно място не води до отпадане на компетентността на В. В. В., нито пък е налице отпадане на качеството на орган по приходите. Напротив същата е продължила да бъде орган по приходите. Наред с това- дори и при промяна на териториалната компетентност на органа по приходите, разпоредбата на [чл. 7, ал. 4 ДОПК](#) сочи, че производството се довърша от органа, който го е започнал/ при съобразяване с обстоятелството, че ревизията е повторна и при повторност на ревизионното производство се запазва висящността на производството и новата ревизия започва от онова опорочено действие, което е послужило като основание за отмяна.

Изземването на ревизията от В. В. В. и възлагането и Г. М. В.-Н. на длъжност-Началник сектор "Ревизии" в нарушение на нормата на чл.7, ал.3 от ДОПК е довело и до нарушаване на принципа на обективност, визиран в чл.3,ал.1 от ДОПК, сочещ, че органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица в производствата по този кодекс ([чл. 3, ал. 1 от ДОПК](#)). Пряко приложение на този принцип е правилото за неизменност на състава от органите по приходите, които са снабдени с конкретните правомощия за извършването на отделното ревизионно производство и издаването на крайния акт, с който това производство приключва- Ревизионен акт. Изземването на разглеждането и решаването на въпроса/преписката и възлагането им на друг орган е изключение, което може да бъде осъществено при точно и стриктно приложение на законовия текст. Нещо повече- въпреки дадените подробни указания още с **Определението за насрочване** как и на какъв принцип е определена Г. М. В.-Н. да бъде орган по възлагане на ревизията на жалбоподателя- извлечение от протокол за случайно разпределение или друг документ, удостоверяващ, че именно тя е определена да бъде орган по възлагане на ревизията на жалбоподателя, такива доказателства не са представени, при което не е ясно как именно Г. М. В. е определена за орган, който може да възлага ревизии и именно на жалбоподателя. Отразеното в Решението за изземване на преписката от 24.03.2020 година е, че е налице автоматизирано разпределение на контролното производство не може да доведе до извод, че са представени доказателства в този смисъл.

Още първата по реда [ЗВР](#), с която е сложено началото на ревизионното производство, а също така съобразно императивното правило на [чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК](#) е определен и органът, натоварен с функциите на "ръководител на ревизията"

и в този смисъл определен да участва в екипа по издаването на РА съобразно нормата на [чл. 119, ал. 2 от ДОПК](#), е издадена от некомпетентен орган, и самата Заповед за възлагане на ревизия и не е породила търсените правни последици, защото нито органът, които е иззел преписката от един орган по приходите и възложил на друг орган по приходите функциите на орган по възлагане, нито самият орган по възлагане са притежавали материална компетентност, позволяваща им да изземат преписката, респективно на това да възложи извършването на ревизия на жалбоподателя. Всичко това води до извод, че липсва компетентност по смисъла [чл. 7, ал. 3 от ДОПК](#) във вр. с [чл. 7, ал. 3 от ЗНАП](#). Без да е надлежно образувано ревизионно производство /съгласно [чл. 112, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ДОПК](#), ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията/, и без да е правомерно определена Г. М. В.- Н. за орган по възлагането на ревизията, респективно на това без да е надлежно определена Ц. К. Х. за ръководител на ревизията с валидна заповед по [чл. 113, ал. 1 от ДОПК](#)/, не е възникнало правомощието за никой от посочените органи по приходите да участва в състава по [чл. 119, ал. 2 ДОПК](#) за издаване на РА. Издаденият в хода ненадлежно образувано ревизионно производство и от некомпетентни органи по приходите ревизионен акт е нищожен.

Отделно от това в случая не са ангажирани доказателства и към датата на издаването на Решението по [чл. 7, ал. 3 от ДОПК](#) да е на лице "трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения", която хипотеза се поддържа, защото промяната в заеманата длъжност, без да е налице загуба на качеството на орган по приходите от страна на В. В. В. и не води до трайна фактическа невъзможност за изпълнение на служебните задължения, тъй като нормата на [чл. 7, ал. 3 ДОПК](#) е специална и допуска изземване на компетентност само в строго определени случаи и служи като гаранция, че ревизионните актове се издават при условията на обективност, безпристрастност и законосъобразност.

След като ревизионното производство е започнало при изначална липса на компетентност у органа, възложил ревизията, така и у органите по приходите, които са взели участие в ревизионното производство и у издателите на РА, то издаденият такъв е нищожен и не поражда правни последици.

В най-общ смисъл, компетентността на определен административен орган посочва кръга от въпроси, с които той е оправомощен да се занимава, както и правомощията, с които органът разполага за решаването на тези въпроси и с оглед издаването на юридически /административни актове/, компетентността представлява нормативно признатата способност на даден орган да издаде определен акт. Компетентността на държавните органи е израз на специализацията на функциите на държавно управление и очертава кръга от задачи, възложени на отделните органи по осъществяването на определени държавни функции. Най-често, компетентността се определя като система от правомощия-съвкупност от права и задължения от особен характер, предоставени на органа за осъществяване на държавната власт. Значението на компетентността при издаване на административни актове е толкова голяма, че законодателят отчитайки тази значимост е въздигнал липсата на компетентност в първо то основание за оспорване на административните актове-чл.146, т.1 АПК/приложим по силата на препащаната норма на параграф 2 от ДОПК/. Липсата на компетентност у издателите на обжалвания ревизионен акт, прави последния нищожен, непораждащ правни последици и предпоставя обявяването и. Предвид действащата от 01.01.2021 г. нова разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#), настоящият състав следва да приложи [чл. 173, ал. 2 АПК](#). Визираната разпоредба на [чл. 160, ал. 5 ДОПК](#) е процесуална и при липсата на преходна

разпоредба в [ДОПК](#) следва да намери незабавно приложение спрямо всички висящи спорове. На тази плоскост, в нормата на чл.173,ал.1 от АПК, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган, след като обяви нищожността или отмени административния акт, съдът решава делото по същество. По аргумент от нормата на алинея втора на чл.173 от АПК, извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Предвид това административната преписка следва да бъде изпратена на Началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП- С. за извършване на нова ревизия от компетентни органи.

Претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва се присъдят разноски. Но преди да бъде определен техният размер, съдът следва да обсъди направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на адвокат Н., направено в последното съдебно заседание от страна на юрисконсулт М.. По силата на чл.161,ал.2 от ДОПК при прекомерно възнаграждение за адвокат без оглед на действителната правна и фактическа сложност на делото съдът може да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В съответствие с разпоредбата на чл.36,ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента, като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения за защита по административни дела с определен материален интерес- чл.8,т.5 - при интерес от 100 000 лв. до 1 000 000 лв. - 3530 лв. плюс 1 % за горницата над 100 000 лева, като размерът на възнаграждението на адвоката възлиза на 5929,50 лева, а възнаграждението на адвокат Н. е в размер на 1950 лева и същото не е прекомерно, за да бъде редуцирано. В полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 2600 лева- заплатено адвокатско възнаграждение, внесена държавна такса и депозит за вещо лице.

С представянето на списък на разноските по [чл. 80 ГПК](#), не отпада задължението на страната да представи и самия Договор, в който е уговорено възнаграждението. Горното е необходимо, за да прецени съдът дали е налице пълно тъждество между договореното и реално заплатеното възнаграждение, а в конкретния случай такива доказателства липсват. Съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начинът на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка/ аргумент от Тълкувателно решение по [Тълкувателно дело № 6/2012 г.](#) на ОС на ГК и ТК и разясненията по т.1 от същото не водят до извод, различен от горния. **В този**

смисъл е Определение № 10681 от 28.08.2017 г. на ВАС по адм. д. № 8610/2016 г., VII о., докладчик съдията Д. М..

Съдебните разноси са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноси. Отговорността за разноси по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноси, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Ревизионен акт №Р-22221420001722-091-001/20.01.2021 година, изменен с Решение №663/23.04.2021 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“, с който на [фирма] – [населено място] са установени задължения по ЗДДС в размер на 339 949,50 лева по ЗДДС/ главница и лихви/.

ИЗПРАЩА АДМИНИСТРАТИВНАТА ПРЕПИСКА НА НАЧАЛНИК СЕКТОР“ РЕВИЗИИ ЗА ИЗВЪРШВАНЕ НА НОВА РЕВИЗИЯ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА [фирма]- ГР. С. СУМАТА ОТ 2600 ЛЕВА- РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО , КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ ОДОП“ ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С..

На основание чл.138 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото ,съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: